

Att världen sorglig är, man nog får höra,
 Att det är tungt, att nå'nsin hit man födts.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Man kan väl icke sörja sig till döds!

Visst finns det mycket som vårt lugn kan störa,
 Och ödet är rätt hårdhänt, som man vet.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Man kan väl icke hänga sig för det!

Att vara mästerman och bilan föra,
 Är kusligt nog på denna jordens ring.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Det är väl bättre det, än ingenting!

Har man en rödsprängd näsa till att föra,
 Då skriker man »fy tusan!» med full hals.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Är det väl bättre, att ha ingen alls?

Har man rödt hår, så får man genast höra,
 Att det är högst fatalt och mindre fint.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Det är väl bättre rödt, än gredelint!

Förtalet tränger skönlöst till vårt öra.
 Och ofta nog man klandrar oss i allt.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Bäst är att tiga och *ta saken kallt*.

Hur man sig ställer, får man tadel höra
 För snålhet än, och än för öfverflöd.
 Men hvad sju tunnor tusan skall man göra?
 Man är ej riktigt bra — förr'n man är död.

